

کاش خانه می‌ماندم

هوراس مک کوی

ترجمه‌ی:

حسین ملکی



نشر گویا

سرشناسه: مکی، هوراس، ۱۸۹۷ - ۱۹۵۵ م.

McCoy, Horace

عنوان و نام پدیدآور: کاش خانه می‌ماندم/هوراس مک کوی؛ مترجم حسین ملکی.

مشخصات نشر: تهران: نشر گویا، ۱۳۹۹.

مشخصات ظاهری: ۲۰۸ ص؛ ۱۴ × ۲۱ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۲۹۱-۶۰-۵

وضعیت فهرست نویسی: فیفا

رده بندی کنگره: PS۳۵۳۷

رده بندی دیویی: ۸۱۳/۵۲

شماره کتابشناسی ملی: ۷۵۱۰۴۲۷

وضعیت رکورد: فیفا



نشر گویا

خیابان کریم خان زند، روبروی ایرانشهر، پلاک ۸۹

تلفن: ۸۸۸۲۸۸۸۴ - ۸۸۳۱۳۴۳۱

www.gooyabooks.com info@gooyapub.com



gooya.publication
gooyabookstore

www.ketab.ir

کاش خانه می‌ماندم

هوراس مک کوی

ترجمه‌ی: حسین ملکی

طراح جلد: جواد آتشباری

صفحه‌آرا: فریبا محمدپور

چاپ نخست: ۱۴۰۰ • تیراژ: ۵۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۲۹۱-۶۰-۵

چاپ: خانه‌ی فرهنگ و هنر گویا

حق چاپ و انتشار کلیه‌ی مطالب محفوظ است.

هرگونه اقتباس و استفاده از مطالب منوط به دریافت اجازه از ناشر است.

مقدمه

هوراس مک کوی که در سال ۱۳۶۲ خورشیدی به واسطه‌ی محمدعلی سپانلو و ترجمه‌ی رمان «آنها به اسب‌های شلیک می‌کنند» به ادبیات ایران معرفی شده است، نخستین نویسنده‌ی آمریکایی ادبیات امریکا به شمار می‌آید. به باور نظریه پردازان ادبی، او که جنگ‌های اول و دوم جهانی را دیده و مدتی نیز در نیروی هوایی ایالات متحده خدمت کرده، در رمان‌هایش توانسته تصویری شگفت از زندگی روزمره مردمان، تحت یک حکومت سرمایه‌داری را ارائه دهد. به گفته‌ی سپانلو، در فرانسه رمان‌های او را به تعریض «رمان سیاه» می‌نامند. سپانلو ادبیات سیاه را سندی تعریف می‌کند که به واسطه‌ی آن جامعه‌شناسان می‌توانند نمای اخلاقی و روحی دوران‌های خاص را در جوامع پیشرفته ترسیم کنند. مک کوی که در رمان‌هایش به رویای آمریکایی حمله می‌کند و به آن تازیانه می‌زند، در ۱۹۳۵ «آنها به اسب‌ها شلیک می‌کنند» را در ایالات متحده منتشر کرد اما نادیده‌اش گرفتند. در ۱۹۳۷ «کفن جیب ندارد» بیرون آمد اما سانسور و ناشران آن را بی‌اهمیت جلوه دادند. یک سال قبل از جنگ جهانی دوم یعنی

در ۱۹۳۸ «کاش خانه می‌ماندم» منتشر شد و زیر سایه‌ی جنگ پنهان ماند اما بالاخره در ۱۹۴۶ با ترجمه‌ی «آنها به اسب‌ها شلیک می‌کنند» به زبان فرانسه، پرنده‌ی کوچک خوشبختی روی شانه‌های مک‌کوی نشست و نام او را سر زبان‌ها انداخت. در این سال‌ها به واسطه‌ی شهرت در فرانسه، رمان‌های او در ایالات متحده نیز خوانده شدند و جایگاه او تغییر کرد. او که سال‌ها فیلمنامه‌های درجه دو نوشته و داستان کوتاه‌های متعددی چاپ کرده بود حالا در تاریخ ادبیات داستانی ایالات متحده هم‌ردیف نویسندگان بزرگی چون همینگوی و فاکنر قرار می‌گرفت.

مک‌کوی نویسنده‌ای است که جدای از خلق شخصیت‌های ماندگار در ادبیات، زمینه‌ی اجتماعی شکل‌گیری این شخصیت‌ها را نیز واکاوی کرده است و به همین دلیل رمان‌هایش در نوسانی میان رئالیسم و ناتورالیسم، از شعارزدگی به دور هستند. او در بیشتر مناسبات اجتماعی، چگونگی تباه شدن انسان‌ها زیر سایه‌ی قانون را نشان می‌دهد. قانون در رمان‌های او همان چیزی است که فرادستان برای کنترل فرودستان می‌نویسند و هر جا به ضررشان باشد آن را تفسیر می‌کنند و تغییر می‌دهند. در رمان‌های مک‌کوی شخصیت علیه اجتماعی که بر او حاکم است طغیان می‌کند اما زورش به آن نمی‌رسد و زیر اهرم‌های قدرت اجتماع له می‌شود. چنانچه در همین رمان، مونا متی‌بوس، سیاهی لشکر جوان، از پس اعتصابی که علیه تهیه‌کنندگان فیلم به راه انداخته بر نمی‌آید و طرد شدن کوچکترین آسیب این شکست برای اوست. مک‌کوی با ایجاد تقابل میان تاریخ رسمی و تاریخ فرودستان، به دنبال جمعیت محذوفان است تا آنها را روایت کند. آنهایی که هیچگاه به چشم نیامده‌اند و آنطور که باید نمی‌آیند.

عنوان اصلی این رمان «I Should Have Stayed Home» است و مک‌کوی در آن، در سال‌های پیش از جنگ جهانی دوم به سراغ هالیوود و

سینمای جادویی ایالات متحده که چند سالی از ناطق شدنش می‌گذرد می‌رود. مک‌کوی با تصویر رویایی هالیوود شروع می‌کند و لایه‌لایه پرده‌های این رویا را کنار می‌زند تا در یک روایت سینمایی و نمایشی که بار اصلی پیشبرد قصه به عهده‌ی شخصیت‌ها و دیالوگ‌هایشان است، حقیقت را عیان سازد. حقیقتی که بطن آن شکست و تباهی جوانان آرزومند است.

هوراس مک‌کوی در طول ۵۸ سال زندگی، ۶ رمان به نگارش درآورده است که جدای از «آنها به اسب‌ها شلیک می‌کنند»، «کفن جیب ندارد» را نیز شهریار وقفی‌پور به پارسی ترجمه کرده و «کاش خانه می‌ماندم» سومین رمان اوست که به پارسی ترجمه شده است.